

Vukovar, dne 8.V.1953.

Predmet:Dvorac - rušenje zida.

Narodnom odboru gradske općine
odjel za komunalne poslove,

V u k o v a r

Potpisani bio je pozvan po drugu Gužviću, da dade svoje mišljenje u vezi prijedloga, da se zid između dvorca i kapelice sruši, kako bi se dobila lijepa veduta ka Dunavu, odnosno mala intimna pijaceta između te dva barokna objekta. U prvi mah potpisani je pod dojmom nelijepog izgleda zida s ulične strane pozdravio izjavu tege dijela kompleksa dvorca. No kada je pregleđao i dvorišnu stranu konstatirao je slijedeće:

Prijašnji vlasnici dvorca porodica Eltz izolirala s doduše od vanjskog svijeta tim zidom i on stvarno gledajući ga izvana nema nikakvu arhitektonsku vrijednost. No posmatrajući ga iznutra vidimo pred sobom dvije lijepo parcele malih nasada, koje potječaju na vrtove iz talijanske renesance, brižno ujegovane i koje cijelom ovom feudalnom pejsažu daju neki ugadan i kulturni štimung. Osim toga zid sam je iznutra lijepo komponiran. Oblik mu se naslanja na barokna ograde od opeka. Kada bi se dakle srušio zid, dobili bismo park, znatno viši od nivoa ceste, koji bi se morao ukloniti, ako se želi dobiti veduta na Dunav, kako su je predvidili urbanisti iz Zagreba. No ta veduta neće biti ostvarena, jer i sam park dvorca više leži no što je nivo ulice. Ostvarenjem zida dobio bi se zaista lijepši arhitektonski ugadjaj, jer bismo imali pred sobom dobro rasčlanjeno čunjasto krilo dvorca i zid barokne kapelice, na kojem se nalazi najstariji arheološki spomenik grada Vukovara - rimski nadgrobní spomenik nešto preko 2 m vis.ime bi ovač bio pristupačniji publici, a malo bi pijaceta možda bolje dosla nego sada, kada je cijeli prostor ogradjen zidom, koji je izvana ružan. Kako da se dakle riješi to pitanje, a da se po mogućnosti ne dira u park između te dva objekta? Još jedno treba imati u vidu. Mislimo, da je lijevi / od malog ulaza u zidu/ dio parka živi teren, u koji se ugradio zid dvorca. Ko se ova zemlja makne, morala bi se zgrada u tome dijelu popraviti.

Ne bi li možda bilo nabolje, kada bi se načla zlatna sredina t.j. da se prošire mala vratašca u ružnomu zidu za oko 2 - 3 m. Da se nadalje zid izvana prilagodi formi unutrašnje fasade zida i da se sačuvaju paržije "visećeg vrta" a od kapelice do dvorišnog krila dvorca povuče ona ograda s gvozdenim rešetkama, koja se nalazi ispred one male kuće između dvorišta kapelice i Hrvatskog doma. Iza te ograde valjalo bi onda posaditi gusto grmlje, koje će onemogućiti publici promatraće života u internatu.

Smrt fašizmu - Sloboda narodu!

Kopija: Savjetu za prosvj. i kulturu NOK-G.

Prof. dr. Anton Bauer, Zagreb

Direktor muzeja
A. E. Brlić